

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

7 ABRIL 2020 - DIMARTS SANT / A - NÚM. 18

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Is 49, 1- 6

T'he fet llum de tots
els pobles, perquè la meua
salvació arribi d'un cap
a l'altre de la terra

· Salm responsorial
Sl 70

R. Els meus llavis diran a
tothom com m'ajudeu

· Vers abans de l'evangeli
Salve, Rei nostre, obedient al
Pare; vós heu estat portat com
un anyell a la mort de creu

· Evangeli
Jn 13, 21-38

Un de vosaltres em trairà...
Quan el gall cantarà m'hauràs
negat tres vegades

SANTORAL

Sant Joan Baptista de la Salle
Sant Epifani
Sant Germà, monjo

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Família Badia-March

- Agraïment:

Als professionals que ens
asseguren la llum, el gas i l'aigua
a les nostres llars i als hospitals

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, avui celebrem la missa crismal, un dia per estar en comunió amb el nostre bisbe de Girona, per escoltar què ens diu i renovar amb ell les nostres promeses. I m'ha fet il·lusió, enguany, recuperar l'homilia que ens va fer el nostre estimat i recordat bisbe Jaume Camprodon, a la missa crismal de l'any 2000, el primer any que jo estava al seminari. Ens deia amb aquell to tan suau que entrava al més profund del nostre cor:

«Nosaltres som els primers que hem d'obrir-nos a aquesta gràcia que, en definitiva, és l'amor de Déu, el primer fruit del qual és la pau i el goig de l'esperit. Massa sovint les ocupacions i preocupacions ens tanquen sobre nosaltres mateixos i ens impedeixen d'entretenir-nos a fruit de saber-nos estimats de Déu. Aquesta experiència de saber-se estimat per Déu la va experimentar el bisbe vietnamita Van Thuan, que explica la seva dura experiència de tretze anys de captiveri sota el règim vietnamita. Un bisbe jove, ple d'il·lusions i de projectes pastorals, que veu com tot el que havia iniciat se'n va aigua avall. Una nit, al calabós, va sentir una veu interior que li deia: "Per què et turmentes així? Has de distingir entre Déu i les obres de Déu. Tot allò que has fet i allò que tenies programat de fer és una obra excel·lent, però són obres de Déu, no són Déu. Déu vol que posis tot això a les seves mans; tingues confiança. Al cap i a la fi, el punt on apuntes per fer diana és Déu, no les obres de Déu". No siguem homes i dones de mirada curta».

No us sembla una reflexió ben bonica? ¿No corriem el perill d'estar tan atabalats fent les "obres de Déu" que ens havíem oblidat de "Déu"?
Recuperem-lo!

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 13, 21-38)

En aquell temps, mentre Jesús era a taula amb els seus deixebles, es contorbà i afirmà: «Us dic amb tota veritat que un de vosaltres em trairà». Els deixebles es miraven els uns als altres, perquè no es podien imaginar de qui ho deia. Un dels deixebles, aquell que Jesús estimava, era reclinat vora la falda de Jesús. Simó Pere, doncs, li fa senyes perquè li demani de qui parla. Ell es tomba bonament sobre el pit de Jesús i li diu: «Senyor, qui és?» Jesús li respon: «És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré». Llavors Jesús sucà el pa i el donà a Judes, el fill de Simó Iscariot. Jesús li diu: «Fes més de pressa això que estàs fent». Ningú dels qui eren a taula no entengueren perquè Jesús li deia això.

COMENTARI

Avui l'evangelista ens torna a mostrar amb tota la crueta la vida de Jesús. Està envoltat dels dotze que ell més s'estimava. Els qui havia triat per seguir-lo i per ser els seus testimonis enmig del món. Està a la taula per celebrar el seu últim sopar. I què ha de veure? Doncs que algú el trairà. Bé, de fet, ell sap que el trairan tots. Perquè és cert que Judes el lliurarà, però Pere el negarà i els altres s'amagaran per por i Tomàs no anirà ni tan sols a les trobades... i Jesús ho sap. I pateix per tots. Però per Judes més, perquè sap que els altres tornaran, però Judes no, ja no té marxa enrere. I Jesús se l'estima. Els deuria mirar i deuria pensar: "Una comunitat tant humana per a una missió tan gran". Per què els va triar a ells? Doncs per mostrar-nos el que ens deia el bisbe Jaume, que les obres de Déu les podem fer més o menys bé, però que això no canviarà en res l'amor que Déu té per cada un de nosaltres. Us convido, doncs, avui, a buscar alguna estona per fer com Joan, el deixeble estimat, i descansar en el pit de Jesús mentre li diem: "Jo no et voldria abandonar mai".